

Aneks do Programu Profilaktycznego
Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego TPD
w Myśliborzu
Zapobieganie cyberprzemocy

I. Wstęp

Wykorzystanie nowoczesnej technologii jest stylem pracy współczesnej szkoły. Młodzież, z którą pracujemy technologią posługuje się na co dzień, traktując ją jako źródło wiedzy, nauki, rozrywki i komunikacji. Aby być autentycznym w tym procesie, nauczyciel musi wykorzystywać te same kanały komunikacyjne, które są przez młodzież postrzegane jako wiarygodne, atrakcyjne i adekwatne do rzeczywistości. Dziś po prostu inaczej uczyć już się nie da. Pamiętając o tym, staramy się zagwarantować młodzieży jak najszerszy dostęp do technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Dziś w żadnej polskiej szkole nie dziwi pracownia komputerowa, powszechne są skomputeryzowane biblioteki, a także wykorzystanie nowoczesnej technologii na lekcjach innych przedmiotów niż informatyka. Komputery gwarantują szybki dostęp do informacji, uatrakcyjnijają lekcje, pomagają uczyć skuteczniej, aktywniej i ciekawiej. W tej technologicznej rzeczywistości szkolnej musimy poświęcić wiele uwagi, aby treści dostępne za pomocą Internetu były rzetelne i pożądane, żeby korzystanie z urządzeń komunikacyjnych w szkole było bezpieczne, a aktywność młodzieży nie pozwalała na zetknięcie się z różnymi formami cyberprzemocy.

II. Czym jest cyberprzemoc?

Zjawisko cyberprzemocy najkrócej definiuje się jako przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Technologie te to głównie Internet oraz telefony komórkowe. Podstawowe formy zjawiska to:

- nękanie,
- straszenie,
- szantażowanie z użyciem sieci,
- publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz
- podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli.

Do działań określanych mianem cyberprzemocy wykorzystywane są głównie:

- poczta elektroniczna,
- czaty,
- komunikatory,
- strony internetowe,
- blogi,
- serwisy społecznościowe,
- grupy dyskusyjne,
- serwisy SMS i MMS.

III. Skala problemu cyberprzemocy

W odróżnieniu od „tradycyjnej” przemocy zjawisko cyberprzemocy charakteryzuje wysoki poziom anonimowości sprawcy. Ponadto na znaczeniu traci klasycznie rozumiana „siła”, mierzona cechami fizycznymi czy społecznymi, a atutem sprawcy staje się umiejętność wykorzystywania możliwości, jakie dają media elektroniczne. Charakterystyczna dla problemu szybkość rozpowszechniania materiałów kierowanych przeciwko ofierze oraz ich powszechna dostępność w sieci sprawiają, że jest to zjawisko szczególnie niebezpieczne. Kompromitujące zdjęcia, filmy czy informacje potrafią zrobić w Internecie bardzo szybką „karierę”, a ich usunięcie jest często praktycznie niemożliwe. Dodatkową uciążliwością dla ofiar cyberprzemocy jest stałe narażenie na atak, niezależnie od miejsca czy pory dnia lub nocy. Kolejną ważną cechą problemu jest stosunkowo niski poziom kontroli społecznej tego typu zachowań. Sytuacja doznawania przez dziecko krzywdy za pośrednictwem mediów elektronicznych jest często trudna do zaobserwowania.

IV.Cele działań profilaktycznych w szkole

- Główne cele działań profilaktycznych

- ograniczenie lub całkowite wyeliminowanie zachowań agresywno - przemocowych, realizowanych przy użyciu technologii komunikacyjnych w szkole i poza nią,
- zapobieganie powstawaniu problemów związanych z cyberprzemocą.

- Szczegółowe cele działań profilaktycznych

- stworzenie takiego środowiska szkolnego, które charakteryzuje się ciepłem, życzliwym nastawieniem i zainteresowaniem ze strony dorosłych,
- integracja uczniów i tworzenie związków opartych na przyjaźni,
- budowanie dobrych relacji nauczyciel-uczeń,
- wytwarzanie pozytywnych więzi i kreowanie przyjaznego, wspierającego środowiska szkolnego,
- funkcjonowanie w szkole czytelnego systemu norm współżycia społecznego,
- jasny system konsekwencji w przypadku złamania zasad.
- dostarczanie uczniom wiedzy i umiejętności posługiwania się technologią komunikacyjną,
- Uświadamianie całej społeczności szkolnej (uczniom, rodzicom, nauczycielom i innym pracownikom szkoły) zagrożeń płynących z użytkowania Internetu i telefonii komórkowej,
- uczenie zasad odpowiedzialnego i bezpiecznego korzystania z tych technologii.

V.Procedura reagowania w szkole w sytuacji cyberprzemocy

1. Ujawnienie przypadku cyberprzemocy

Informacja o tym, że w szkole miała miejsce cyberprzemoc, może pochodzić z różnych źródeł. Osobą zgłaszającą fakt prześladowania może być poszkodowany uczeń, jego rodzice lub inni uczniowie – świadkowie zdarzenia, nauczyciele.

2. Ustalenie okoliczności zdarzenia

Wszystkie przypadki przemocy, a więc także przemocy z wykorzystaniem mediów elektronicznych, powinny zostać właściwie zbadane, zarejestrowane i udokumentowane.

- Jeśli wiedzę o zajściu posiada nauczyciel niebędący wychowawcą, powinien przekazać informację wychowawcy klasy, który informuje o fakcie pedagoga szkolnego i dyrektora.
- Pedagog szkolny i dyrektor wspólnie z wychowawcą powinni dokonać analizy zdarzenia i zaplanować dalsze postępowanie.
- Do zadań szkoły należy także ustalenie okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków.
- Zabezpieczenie dowodów
- Wszelkie dowody cyberprzemocy powinny zostać zabezpieczone i zarejestrowane. Należy zanotować datę i czas otrzymania materiału, treść wiadomości oraz, jeśli to możliwe, dane nadawcy (nazwę użytkownika, adres e-mail, numer telefonu komórkowego itp.) lub adres strony www, na której pojawiły się szkodliwe treści czy profil.
- Takie zabezpieczenie dowodów nie tylko ułatwi dalsze postępowanie dostawcy usługi (odnalezienie sprawcy, usunięcie szkodliwych treści z serwisu), ale również stanowi materiał, z którym powinny się zapoznać wszystkie zaangażowane w sprawę osoby: dyrektor i pedagog szkolny, rodzice, a wreszcie policja, jeśli doszło do złamania prawa.

Sposoby zarejestrowania dowodów cyberprzemocy?

- Telefon komórkowy: należy nie kasować wiadomości, zapisywać wszystkie zarówno tekstowe, jak i nagrane na pocztę głosową w pamięci telefonu.
- Komunikatory: niektóre serwisy pozwalają na zapisywanie rozmów. Można również np. skopiować rozmowę, wkleić do dokumentu Word (lub innego edytora tekstu), zapisać i wydrukować.
- Strony serwisów społecznościowych, WWW: aby zachować kopię materiału, który widoczny jest na ekranie, należy wcisnąć jednocześnie klawisze Control i Print Screen, a następnie wykonać operację „Wklej” w dokumencie Word.
- Czat: podobnie jak w przypadku stron www, jeśli chcemy zachować kopię materiału, który widzimy na ekranie, należy wcisnąć klawisze Control i Print Screen, a następnie wykonać operację „Wklej” w dokumencie Word. Można też po prostu wydrukować konkretną stronę.
- E-mail: należy Wydrkować wiadomość, przesłać ją do nauczyciela lub pedagoga, który zajmuje się ustaleniem okoliczności zajścia. Zachowanie całości wiadomości, a nie tylko samego tekstu jest bardziej pomocne, ponieważ zawiera informacje o jej pochodzeniu.
- Identyfikacja sprawcy

Młodzi ludzie często mają złudne przekonanie, iż nowe technologie zapewniają im pełną anonimowość. Jak przekonują specjaliści, istnieje wiele sposobów identyfikacji źródła cyberprzemocy. Osoby zajmujące się ustalaniem okoliczności zajścia powinny mieć jednak

świadomość, iż znalezienie miejsca pochodzenia materiału nie zawsze oznacza odnalezienie osoby, która jest za zdarzenie odpowiedzialna.

- Wielu sprawców cyberprzemocy posługuje się „skradzioną tożsamością”, wykorzystując telefony innych uczniów, profile w serwisach społecznościowych, ich konta pocztowe itp. do wysyłania wiadomości bądź zamieszczania krzywdzących materiałów. Trudności z wykryciem „cyberagresora” mogą pojawić się również w sytuacji, gdy materiał przesyłany jest między telefonami komórkowymi drogą bezprzewodową lub wiadomości tekstowe na telefon wysyłane są z bramki internetowej.
- Jak pokazuje praktyka, w większości przypadków identyfikacja agresora nie jest zbyt trudna. Ofiary cyberprzemocy często potrafią wskazać sprawcę, którym najczęściej okazuje się być kolega ze szkoły, bądź przynajmniej mają przypuszczenie, kto może nim być.

Co może pomóc w identyfikacji sprawcy?

- Świadkowie – inni uczniowie odwiedzający „obraźliwe” strony mogą posiadać informacje na temat ich autora, mogą też zidentyfikować numer telefonu komórkowego sprawcy, jeśli nie jest on zastrzeżony.
- Kontakt z dostawcą usługi internetowej – może on nie tylko zablokować konto agresora lub usunąć szkodliwe treści, ale także podać dane sprawcy cyberprzemocy. Dane takie nie mogą być jednak udostępniane osobom prywatnym. Aby je pozyskać, konieczny jest kontakt z policją.
- Kontakt z operatorem sieci komórkowej w przypadku, gdy numer telefonu sprawcy jest zastrzeżony – może on podjąć kroki w kierunku ustalenia sprawcy, jeśli otrzyma dane o dacie i godzinie rozmowy. Również w tym przypadku operator może udostępnić te dane tylko Policji.
- Gdy ustalenie sprawcy nie jest możliwe, należy skontaktować się z dostawcą usługi w celu usunięcia z sieci kompromitujących lub krzywdzących materiałów. Do podjęcia takiego działania zobowiązuje administratora serwisu art. 14 Ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.
- W przypadku, gdy zostało złamane prawo, a tożsamości sprawcy nie udało się, ustalić należy bezwzględnie skontaktować się z Policją.

- Działania wobec sprawcy cyberprzemocy

- Gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, pedagog szkolny pełniący w szkole rolę koordynatora działań wychowawczych wobec uczniów wymagających szczególnej uwagi powinien podjąć dalsze działania.
- Rozmowa z uczniem-sprawcą przemocy o jego zachowaniu
-celem rozmowy powinno być ustalenie okoliczności zajścia, wspólne zastanowienie się nad jego przyczynami i poszukanie rozwiązania sytuacji konfliktowej;

- sprawca powinien otrzymać jasny i zdecydowany komunikat o tym, że szkoła nie akceptuje żadnych form przemocy;
 - należy omówić z uczniem skutki jego postępowania i poinformować o konsekwencjach regulaminowych, które zostaną wobec niego zastosowane;
 - sprawca powinien zostać zobowiązany do zaprzestania swojego działania i usunięcia z sieci szkodliwych materiałów;
 - ważnym elementem rozmowy jest też określenie sposobów zadośćuczynienia wobec ofiary cyberprzemocy;
 - jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, należy rozmawiać z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy;
 - nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy.
- Powiadomienie rodziców sprawcy i omówienie z nimi zachowania dziecka:
 - rodzice sprawcy powinni zostać poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani z materiałem dowodowym, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środków dyscyplinarnych wobec ich dziecka;
 - w miarę możliwości należy starać się pozyskać rodziców do współpracy i ustalić jej zasady;
 - warto wspólnie z rodzicami opracować projekt kontraktu dla dziecka, określającego zobowiązania ucznia, rodziców i przedstawiciela szkoły oraz konsekwencje nieprzebrzegania przyjętych wymagań i terminy realizacji zadań zawartych w umowie.
- Objęcie sprawcy opieką psychologiczno-pedagogiczną:
 - praca ze sprawcą powinna zmierzać w kierunku pomocy uczniowi w zrozumieniu konsekwencji swojego zachowania, w zmianie postawy i postępowania ucznia, w tym sposobu korzystania z nowych technologii;
 - w uzasadnionym przypadku można w toku interwencji zaproponować uczniowi (za zgodą rodziców) skierowanie do specjalistycznej placówki i udział w programie terapeutycznym.
- Zastosowanie środków dyscyplinarnych wobec sprawcy cyberprzemocy.
- Cyberprzemoc powinna podlegać sankcjom określonym w wewnętrznych przepisach szkoły. Należy stosować konsekwencje przewidziane dla sytuacji „tradycyjnej” przemocy. Można jednak rozszerzyć zakres dostępnych środków, np. o czasowy zakaz korzystania ze szkolnej pracowni komputerowej w czasie wolnym i przynoszenia do szkoły akcesoriów elektronicznych (PSP, mp3, telefonu komórkowego) itp.
- Należy pamiętać, iż celem sankcji wobec sprawcy jest:

- zatrzymanie przemocy i zapewnienie poczucia bezpieczeństwa poszkodowanemu uczniowi;
 - wzbudzenie refleksji na temat swojego zachowania, zrozumienie krzywdy, jaką spowodował, i powstrzymanie przed podobnym zachowaniem w przyszłości;
 - pokazanie społeczności szkolnej, że cyberprzemoc nie będzie tolerowana i że szkoła jest w stanie efektywnie zareagować w tego rodzaju sytuacji.
- Podejmując decyzję o rodzaju kary, należy wziąć pod uwagę:
 - rozmiar i rangę szkody – czy materiał został upubliczniony w sposób pozwalający na dotarcie do niego wielu osobom (określa to rozmiar upokorzenia, jakiego doznaje ofiara), czy trudno jest wycofać materiał z sieci itp.;
 - czas trwania prześladowania – czy było to długotrwałe działanie, czy pojedynczy incydent;
 - świadomość popełnianego czynu – czy działanie było zaplanowane, a sprawca był świadomy, że wyrządza krzywdę koledze (niektóre akty cyberprzemocy popełniane są nieświadomie lub z niewielką świadomością konsekwencji), jak wiele wysiłku włożył w ukrycie swojej tożsamości itp.;
 - motywację sprawcy – należy sprawdzić, czy działanie sprawcy nie jest działaniem odwetowym w odpowiedzi na uprzednio doświadczone prześladowanie;
 - rodzaj rozpowszechnianego materiału.
 - Działania wobec ofiary cyberprzemocy.
 - Wsparcie psychiczne

Podobnie jak w przypadku innych form przemocy, ofiara cyberprzemocy potrzebuje pomocy i emocjonalnego wsparcia ze strony dorosłych. Musi także wiedzieć, że szkoła podejmie odpowiednie kroki w celu rozwiązania problemu.

- Rozmowa z ofiarą

Podczas rozmowy z uczniem – ofiarą cyberprzemocy należy:

- Zapewnić go, że dobrze zrobił, mówiąc o tym, co się stało.
- powiedzieć, że widzimy i rozumiemy, że jest mu trudno ujawnić to, co go spotkało.
- powiedzieć mu, że nikt nie ma prawa tak się zachowywać wobec niego.
- Zapewnić go, że szkoła nie toleruje żadnej formy przemocy i że postaramy się mu pomóc, uruchamiając odpowiednie procedury interwencyjne.
- należy być uważnym na pozawerbalne przejawy uczuć dziecka – zażenowanie, skrępowanie, wstyd, lęk, przerażenie, smutek, poczucie winy.

- Udzielenie porady

Uczeń będący ofiarą cyberprzemocy powinien otrzymać poradę, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa i nie doprowadzić do eskalacji prześladowania.

Należy poradzić uczniowi, aby:

- Nie utrzymywał kontaktu ze sprawcą, nie odpowiadał na maile, telefony itp.
- Nie kasował dowodów: e-maili, sms-ów, mms-ów, zdjęć, filmów i przedstawił je Tobie lub innej osobie dorosłej
- Zastanowił się nad zmianą swoich danych kontaktowych w komunikatorach, zmianą adresu e-mail, numeru telefonu komórkowego itp.
- Jeśli korzysta z komunikatora, to ustawił go tak, żeby nikt spoza listy kontaktów nie mógł się z nim połączyć.

- Monitoring

- Po zakończeniu interwencji warto monitorować sytuację ucznia sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy.
- Rodzice dziecka będącego ofiarą cyberprzemocy powinni być poinformowani o problemie i otrzymać wsparcie i pomoc ze strony szkoły. W rozmowie z nimi pedagog lub wychowawca przedstawiają kroki, jakie zostały podjęte w celu wyjaśnienia zajścia oraz zapewnienia bezpieczeństwa poszkodowanemu uczniowi, a także, jeśli to wskazane, zaproponować rodzicom i dziecku pomoc specjalisty (psychologa, pedagoga).

- Ochrona świadków zgłaszających zdarzenie

- Profesjonalną opieką należy otoczyć także świadków zdarzenia uczestniczących w ustalaniu przebiegu zajścia. Osoby podejmujące działania interwencyjne muszą mieć świadomość skutków, jakie działania te niosą nie tylko dla ofiar, ale i świadków zdarzeń.
- Ważne jest, by w wyniku interwencji nie narazić ich na zemstę i groźby ze strony sprawcy. Osoba, której uczeń zaufał, informując o jakimkolwiek akcie przemocy, a więc także cyberprzemocy, ma obowiązek postępować tak, by swoim zachowaniem i działaniem nie narazić świadka zgłaszającego problem.
- Postępowanie interwencyjne wymaga od wyjaśniającego sprawę dyskrecji i poufnego postępowania. Występowaniu w roli świadka często towarzyszą dramatyczne przeżycia – uczniowie boją się, że sami również mogą stać się obiektem prześladowań, obawiają się etykiety „donosiciela”. Pedagog powinien wzbudzić swoim zachowaniem zaufanie i poczucie bezpieczeństwa u takiego ucznia oraz wykazać dla niego zrozumienie i empatię.
- Niedopuszczalne jest konfrontowanie świadka ze sprawcą, jako metody wyjaśniania sprawy, czy ostentacyjne wywoływanie go z lekcji celem złożenia zeznań, ze względu na bezpieczeństwo i nie narażanie go na odwet ze strony agresora. Nie zadbanie o tego rodzaju podstawowe zasady bezpieczeństwa może sprawić, że następnym razem uczeń nie podejmie działań na rzecz obrony słabszych i pokrzywdzonych i nie zgłosi zagrażającego zdarzenia.

Jak zachować się wobec świadka zgłaszającego cyberprzemoc?

- Należy powiedzieć, że dobrze zrobił, zgłaszając fakt przemocy.

- Należy powiedzieć, że wymagało to od niego wiele odwagi.
 - Należy zapewnić o swojej dyskrecji.
 - Nie wolno ujawnić jego danych, jeśli nie jest to konieczne (np. gdy sprawa została zgłoszona na policję).
 - Pod żadnym pozorem nie można konfrontować go ze sprawcą
 - Należy zadbać o jego bezpieczeństwo, nie upubliczniając jego udziału w sprawie.
- Sporządzenie dokumentacji z zajścia
 - Pedagog szkolny zobowiązany jest do sporządzenia notatki służbowej z rozmów ze sprawcą, poszkodowanym, ich rodzicami oraz świadkami zdarzenia. Dokument powinien zawierać datę i miejsce rozmowy, personalia osób biorących w niej udział i opis ustalonego przebiegu wydarzeń.
 - Jeśli rozmowa przebiegała w obecności świadka (np. wychowawcy), powinien on podpisać notatkę po jej sporządzeniu.
 - Jeśli zostały zabezpieczone dowody cyberprzemocy, należy je również włączyć do dokumentacji pedagogicznej (wydruki, opis itp.).
 - Współpraca szkoły z policją i sądem rodzinnym

Praca wychowawcza i profilaktyczna szkoły polega między innymi na utrzymywaniu kontaktów z przedstawicielami organów ścigania oraz z sądem rodzinnym. Większość przypadków cyberprzemocy nie wymaga powiadamiania sądu rodzinnego czy policji i powinna być rozwiązywana przy użyciu dostępnych szkole środków wychowawczych. Istnieją jednak sytuacje, gdy konieczne staje się zgłoszenie sprawy do sądu rodzinnego, a mianowicie:

- jeśli rodzice sprawcy cyberprzemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania, dyrektor szkoły powinien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny, szczególnie jeśli do szkoły napływają informacje o innych przejawach demoralizacji dziecka;
- gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki wychowawcze (rozmowa z rodzicami, konsekwencje regulaminowe wobec ucznia, spotkania z pedagogiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi pożądanych rezultatów, dyrektor powinien zwrócić się do sądu rodzinnego z wnioskiem o podjęcie odpowiednich środków wynikających z Ustawy o postępowaniu z nieletnimi. W 2004 r. Rada Ministrów przyjęła Krajowy Program Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przystępczości wśród Dzieci i Młodzieży, który zawiera między innymi moduł Procedury postępowania nauczycieli i metody współpracy szkół z Policją ..., w którym przybliżone zostały zadania szkoły w tym zakresie i możliwości jej współpracy z policją, gdy uczeń przejawia zachowania świadczące o demoralizacji bądź popełnia czyn karalny. Poważne przypadki cyberprzemocy przebiegające z naruszeniem prawa (np. groźby karalne, propozycje

seksualne, publikowanie nielegalnych treści itp.) powinny zostać bezwzględnie zgłoszone na policję. Zgłoszenia dokonuje dyrektor szkoły

VI. Zadania szkoły mające na celu przeciwdziałanie cyberprzemocy

- spotkania pedagogów szkolnych, nauczycieli, dyrektora szkoły z zaproszonymi specjalistami ds. nieletnich dotyczące zagrożeń cyberprzemocą w środowisku lokalnym
- spotkania dzieci i młodzieży szkolnej z udziałem policjantów m.in. na temat odpowiedzialności nieletnich za popełniane czyny karalne, na temat zasad bezpieczeństwa oraz sposobów unikania zagrożeń związanych z cyberprzemocą;
- wspólny udział (szkoły i policji) w lokalnych programach profilaktycznych, związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom oraz zapobieganiem przemocy/cyberprzemocy i przestępczości nieletnich.
- Organizowanie pogadanek przez wychowawców, pedagoga,
- Organizowanie konkursów związanych z tematyką cyberprzemocy,
- przygotowanie gazetek tematycznych pod hasłem „Stop cyberprzemocy”,

VII. Zasady korzystania przez uczniów z internetu i telefonu komórkowego na terenie szkoły i internatu

1. Obowiązuje całkowity zakaz używania telefonu komórkowego przez ucznia na lekcji, z wyłączeniem przypadków opisanych w dalszej części regulaminu.
2. Uczeń ma obowiązek wyłączyć komórkę podczas lekcji.
3. Jeśli uczeń czeka na ważną informację (telefon, SMS itp.), ma obowiązek poinformować o tym fakcie nauczyciela przed lekcją i uzyskać pozwolenie na niewyłączenie telefonu.
4. Korzystanie z Internetu podczas zajęć lekcyjnych możliwe jest wyłącznie do celów edukacyjnych.
5. W czasie przerw śródlekcyjnych i zajęć internackich dopuszczalne jest korzystanie z Internetu za pozwoleniem nauczyciela pełniącego dyżur, nauczyciel zawsze nadzoruje sesje internetowe.
6. Nauczyciel podczas korzystania przez uczniów z Internetu nadzoruje sesje internetowe.
7. Całkowicie zabrania się wchodzenia na strony o treściach zawierających przemoc, seks, sceny obsceniczne, zniesławiające, obrażające i zastraszające innych.
8. Dopuszczalne jest korzystanie z komunikatorów za pozwoleniem nauczyciela bądź wychowawcy w internacie lecz czas nie powinien przekraczać pół godziny dziennie.
9. Wysyłanie Emaila: Poniższe zasady obowiązują gdy uczeń korzysta z poczty elektronicznej e-mail (za pozwoleniem nauczyciela lub wychowawcy).
 - Email będzie wykorzystywany tylko w celach edukacyjnych.
 - Uczniowie będą używać tylko zatwierdzonych kont e-mail pod nadzorem/zezwoeniem nauczyciela.
 - Uczniowie nie będą wysyłać ani odbierać żadnych materiałów, które są nielegalne, obsceniczne, zniesławiające lub które mogą obrażać lub zastraszać inne osoby,
 - Uczniowie nie mogą ujawniać swoich własnych lub innych informacji osobistych np. adresy, numery telefonów lub zdjęcia za pośrednictwem e-mail szkoły.

- Uczniowie nie będą umawiać się na spotkanie z kimś za pośrednictwem szkolnej poczty elektronicznej.
- Wysyłanie/odbieranie załączników e-mail jest zezwolone tylko jeśli nauczyciel wyda na to zgodę.

10. Legalizacja: Szkoła dostarczy informacji na temat następujących przepisów dotyczących korzystania z Internetu, z którymi nauczyciele, uczniowie i rodzice powinni się zapoznać:

- Ochrona danych (Amendment) Akt 2003 • Handel ludźmi i pornografią Akt 1998 • Przechwytywanie Akt 1993 • Nagrywanie plików wideo Akt 1989 • Ustawa o ochronie danych 1988

Strony wsparcia: Porady na temat bezpiecznego korzystania z Internetu przez dzieci są zawarte na stronach www.ncte.ie i www.scoilnet.ie

11. Obowiązki ucznia:

- Uczniowie są odpowiedzialni za dobre zachowanie w internecie.
- Dostęp do internetu jest przywilejem a nie prawem .
- Uczeń powinien pytać o pozwolenie nauczyciela za każdym razem gdy chce coś wydrukować/pobrać z internet.
- Informacje osobiste tj. adres domowy, numery telefoniczne lub osobiste informacje na temat innych ludzi nigdy nie powinny być udostępniane.
- Wykorzystanie osobistych dyskieciek lub płyt CD-ROM w szkole wymaga zgody nauczyciela.
- Uczniowie mają obowiązek przestrzegać zasady "Netykiety" o każdym czasie i nie mogą podejmować żadnych działań, które mogą przynieść szkole złą reputację.
- Jeśli którykolwiek z tych zasad zostaną złamane, przywilej użytkowania internetu zostanie wycofany i wobec ucznia zostanie zastosowana kara przewidziana w Szkolnym Programie Wychowawczym.

Aneks został zatwierdzony przez Radę Pedagogiczną dnia 28.sierpnia 2014r.

Wchodzi w życie dnia 01.września 2014r.